

Účetnictví

Daně

Právo

**Dotace a investiční
pobídky**

dReport: prosinec 2018

Zalistujte si v pravidelném přehledu daňových, právních a účetních novinek, získajte nové informace z oblasti dotací a investiční pobídek.

Obsah

Daňové novinky	3
Přímé daně	3
Aktuální stav projednávání daňového balíčku	3
Možné změny v zákoně o nabytí nemovitých věcí	3
Rozsudek: oprava účetních chyb a vliv na základ daně	4
Nový pokyn GFŘ k závaznému posouzení k převodním cenám a ke způsobu určení základu daně pro stálé provozovny	5
Nový pohled soudu na uplatnitelnost klinických studií v rámci odpočtu na výzkum a vývoj	6
Nepřímé daně	8
Novela zákona o DPH	8
Prodloužení režimů přenesení daňové povinnosti	8
Rozhodnutí SDEU	8
Tvrdý versus měkký brexit. Aneb co přinese rozvodová dohoda s EU?	9
Mezinárodní zdanění	10
Nový návrh zákona má zamezit dvojímu zdanění transakcí s Tchaj-wanem	10
Nová smlouva o zamezení dvojího zdanění s Korejskou republikou	11
Přehled novinek	12
Ostatní	14
Daňové povinnosti – prosinec 2018	14
Daňové povinnosti – leden 2019	15
Dotační a investiční novinky	16
Aktuální harmonogram výzev OP PIK	16
Zlomový rok 2020 a dotace	17
Evropská komise schválila investiční balíček 243 milionů eur z rozpočtu EU pro projekty programu LIFE	17
Plánované vyhlášení výzvy č. 97 Operačního programu Zaměstnanost	18
Změny v administraci projektů OP PIK	18
Účetní novinky	19
České účetnictví	19
Rezerva na restrukturalizaci	19
Pozvánka na seminář	21
IFRS	22
Rada IASB vydala úpravy IFRS 3 týkající se definice podniku	22
Rada IASB vydala úpravy standardů IAS 1 a IAS 8 týkající se definice významnosti	23
IFRIC 23 přijat pro použití v Evropské unii	24
Stav schvalování IFRS v Evropské unii	25
Pozvánka na podzimní IFRS semináře	26
US GAAP	27
Jak je třeba zohlednit riziko kybernetických hrozeb při implementaci interních účetních kontrol	27
Právní novinky	29
Transparentní prodej firmy	29
Nejdříve pochopit a až pak regulovat	29

Aktuální stav projednávání daňového balíčku

Druhé čtení návrhu zákona, jež má novelizovat různé daňové zákony (tzv. daňový balíček, sněmovní tisk 206) by mělo být zařazeno na pořad 24. schůze sněmovny, která má probíhat od 4. prosince 2018.

Jak jsme již předeslali v předchozích vydáních a na našem pravidelném webcastu, je pravděpodobné, že do konce roku se návrh zákona nestihne schválit. Aktuálně se řeší, jaká by měla být účinnost změn, které jsou obsaženy v původním návrhu. Z doposud načtených pozměňovacích návrhů, které jsou dostupné k návrhu zákona na webových stránkách Poslanecké sněmovny (lhůta pro jejich předložení byla do 14. listopadu), není komplexní přístup zatím zcela zřejmý.

Ministerstvo financí připravuje a diskutuje (mimo jiné i s Komorou daňových poradců) návrh na posunutí účinnosti jednotlivých ustanovení, ze kterého prozatím vyplývá, že některé změny by nabyly účinnosti po schválení zákona (případně od dalšího měsíce následujícího po jeho vyhlášení), jiné by platily až pro další zdaňovací období po nabytí účinnosti zákona. Vývoj podrobně sledujeme a podrobněji shrneme stav daňového balíčku (a účinnosti patřičných ustanovení) po druhém čtení.

Tomanová Tereza
ttomanova@deloittece.com

Možné změny v zákoně o nabytí nemovitých věcí

Česká pirátská strana vypracovala návrh novely zákonného opatření o dani z nabytí nemovitých věcí, která by v případě schválení přinesla snížení sazby daně z nabytí nemovitých věcí pro fyzické osoby kupující nemovitost pro vlastní trvalé bydlení a vyloučení možnosti uplatnit osvobození u novostaveb pouze pro právnické osoby.

První zásadní změna, kterou poslanci navrhují v novele zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, je úprava osvobození u prvního úplatného převodu novostaveb. Dnes mohou tohoto osvobození požívat jak fyzické, tak právnické osoby za předpokladu, že nemovitá věc splňuje zákonné parametry novostavby. Pokud by byl daný návrh novely schválen, osvobození by nově mohli požívat už pouze nabyvatelé fyzické osoby, občané EU a Evropského hospodářského prostoru. Dle předkladatelů návrhu zákona je cílem úpravy zamezení současné praxi, kdy je novostavba nakoupena právnickou osobou a následně je prodáván už pouze podíl na dané obchodní korporaci, který dani z nabytí nemovitostí nepodléhá. Toto ustanovení by mělo zajistit, aby alespoň v případě prvního nabytí dané novostavby právnickou osobou byla daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená.

Druhým bodem navrhované novely je snížení sazby daně z nabytí nemovitých věcí ze 4 % na 2 % pro část základu daně do 4 milionů korun, nad tento limit by se nadále uplatňovala standardní 4% sazba daně. Podmínek pro uplatnění tohoto zvýhodnění je v návrhu hned několik – snížené sazby by mohly využívat pouze zletilé fyzické osoby, které nabývají nemovitost celou nebo alespoň poloviční spoluvlastnický podíl na ní a k datu nabytí vlastnického práva nevlastní jinou nemovitost v ČR nebo v jiné zemi, ani přímo, ani nepřímo například prostřednictvím právnické osoby. Daná nemovitost musí sloužit pro bydlení a nabyvatel musí ke dni uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání mít v nabyvané nemovitosti trvalý pobyt. Právě tato

poslední podmínka je nejslabším místem navrhované úpravy. V praxi totiž, pokud bude chtít fyzická osoba snížené sazby využít, bude muset nejpozději v tříměsíční lhůtě od zápisu vlastnického práva do katastru nemovitostí zajistit změnu svého trvalého bydliště do právě nabyté nemovitosti.

Dalším sporným omezením pro uplatnění snížené sazby je pětiletá podmíněnost tohoto osvobození – pokud totiž poplatník do 5 let od nabytí vlastnického práva k nemovitosti bezúplatně převede toto své vlastnické právo, nárok na použití snížené sazby zaniká a poplatník bude mít povinnost doplatit daň z nabytí nemovitých věcí ve standardní 4% sazbě. Za bezúplatné převedení se považuje i vyčlenění nemovitosti do svěřenského fondu. Je zřejmé, že toto omezení cílí na situace, kdy by bylo snížení sazby zneužíváno pro spekulativní účely. Návrh zákona ani jeho důvodová zpráva však dále nespecifikují, jaký režim by mělo například vypořádání společného jmění manželů, případně vypořádání podílového spoluvlastnictví, ke kterým může docházet ze zcela objektivních důvodů.

Zda najde novela v zákonodárném sboru podporu, se dá v tuto chvíli jen stěží předvídat. Vláda k ní na své schůzi dne 24. října 2018 vydala nesouhlasné stanovisko. Návrh nyní čeká na projednání na úrovni Poslanecké sněmovny. O průběhu legislativního procesu vás samozřejmě budeme dále informovat.

Současně si vás dovoluujeme pozvat na naši [daňovou snídani](#), která se koná 12. 12. 2018. Diskutovat zde budeme o daňových novinkách specifických pro nemovitostní trh.

Tereza Gebauer
tgebauer@deloittece.com

Catherine Slavíčková
cslavickova@deloittece.com

Rozsudek: oprava účetních chyb a vliv na základ daně

Níže shrnujeme zásadní informace vyplývající z rozsudku 3 Afs 28/2017 – 43 z října 2018. Tento rozsudek řeší dvě oblasti, a to opravy v účetnictví a jejich zohlednění v priznání k dani z příjmů právnických osob (dále jen „DPPO“) a pojistné plnění v souvislosti s postoupenou pohledávkou. Kasační stížnost Odvolacího finančního ředitelství (dále jen „OFŘ“) proti Československé obchodní bance (dále jen „Společnosti“) byla zamítnuta.

Společnost provedla v roce 2008 opravu účetnictví za období let 2000 – 2005 (do výnosů i nákladů byla v roce 2008 zaúčtována souhrnná částka oprav). Tyto úpravy nebyly zohledněny v DPPO roku 2008, ale Společnost podala dodatečná DPPO za roky 2001 – 2004 (za roky 2000 a 2005 dodatečná DPPO nepodala, jelikož šlo o prekludovaná období). Finanční úřad však výnosy zahrnul do základu daně roku 2008, ale náklady naopak v základu daně daného roku nezohlednil. OFŘ trvalo na tom, že Společnost neprokázala, že náklady související se zdaňovacími obdobími 2000 – 2005 nebyly zaúčtovány v minulých účetních obdobích, proto je v DPPO za 2008 správce daně nezohlednil.

Dle Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) však **správce daně nemůže požadovat, aby výnosy/náklady byly promítnuty do základu daně v tom zdaňovacím období, ve kterém byla provedena účetní oprava**, pokud tyto výnosy/náklady věcně a časově souvisejí s jiným zdaňovacím obdobím. Není přitom rozhodné, že za takové zdaňovací období již nelze daň doměřit z důvodu prekluze.

Z rozsudku tedy plyne, že pokud byla zpětně provedena oprava účetnictví na základě zjištěné chyby, nemá tato oprava vliv na daňovou povinnost roku, ve kterém došlo ke zjištění chyby. V tomto kontextu je nutné upozornit, že se musí jednat o opravu omylem provedené chyby, ne o vědomě provedenou chybu, kterou by se odsouvala daňová povinnost.

Dále Společnost poskytla úvěr, který pojistila proti rizikům u Exportní garanční a pojišťovací společnosti (dále jen “EGAP”). V roce 2003 došlo k pojistné události (pohledávka se stala nedobytnou). Od toho roku vyplácí EGAP v souladu se smlouvou Společnosti pojistné plnění, jako by byl splácen původní úvěr. Současně Společnost bezplatně postoupila EGAPu původní pohledávku. V roce 2008 Společnost vykazovala v účetnictví pohledávku vůči EGAP a přijetí splátky pohledávky účtovala rozvahově jako snížení hodnoty pohledávky. Dle správce daně ale Společnost uzavřela s EGAP smlouvu o pojištění, ne o zajištění, a nelze tak postupovat podle §77 písm. a) bod 1 vyhlášky 501/2002 Sb., ale postupuje se podle § 27 vyhlášky 500/2002 Sb., a pojistné plnění tak mělo být zaúčtováno do výnosů (ne rozvahově).

Ze závěru NSS vyplývá, že není podstatné rozlišení pojmu pojištění a zajištění. Základ daně nelze odvozovat pouze od účetních předpisů. **Správce daně nemůže v žádném případě doměřit daň z příjmů pouze na základě konstatování, že účetnictví společnosti neodpovídá jejím tvrzením, aniž by současně postavil na jisto skutečnou povahu přijatého plnění**, a tím i jeho daňovou uznatelnost v příslušném zdaňovacím období.

Tereza Gebauer

tgebauer@deloittece.com

Markéta Kulmová

mkulmova@deloittece.com

Nový pokyn GFŘ k závaznému posouzení k převodním cenám a ke způsobu určení základu daně pro stálé provozovny

Dne 9. listopadu 2018 byl ve Finančním zpravodaji Ministerstva financí zveřejněn nový pokyn Generálního finančního ředitelství D – 32 k závaznému posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednáváná mezi spojenými osobami a ke způsobu určení základu daně daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny (dále též společně „závazná posouzení“).

Tento nový pokyn nahrazuje pokyn D – 333 a kromě změn týkajících se závazného posouzení způsobu vytvoření převodních cen mezi spojenými osobami dle §38nc ZDP nově zahrnuje také informace o postupu v rámci závazného posouzení při posouzení určení základu daně daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny dle §39nd ZDP, které bylo zavedeno již od 1. ledna 2018, ale doposud chyběla k tomuto typu závazného posouzení doprovodná metodika.

Ačkoliv není pokyn právně závazný, poskytuje vodítko pro daňové poplatníky, jak bude daňová správa přistupovat k problematice převodních cen mezi spojenými osobami a v případě stanovení základu daně/daňové ztráty pro stálé provozovny.

Zkrácení lhůty pro podání žádosti

Zásadní změnou, kterou přináší pokyn D – 32 do problematiky závazných posouzení, je upřesnění lhůty pro podání žádosti o závazné posouzení. Dle dříve platného pokynu bylo možné žádost o závazné posouzení podat jak v průběhu, tak i po uplynutí zdaňovacího období, na které se žádost podává, a to až do lhůty pro podání daňového přiznání za toto období. Nový pokyn poskytuje upřesnění výkladu lhůty pro podání žádosti o závazné posouzení a to tak, že žádost o závazné posouzení lze s účinností od 1. ledna 2018 podat pouze na zdaňovací období, v němž se žádost podává a na následující zdaňovací období.

Tato změna může mít významný dopad na žádosti, které byly podané po 1. lednu 2018 v souladu s pravidly uvedenými v nahrazeném pokynu D – 333. Stále však platí pravidlo, že v případech, kdy poplatník uplatňoval i v předcházejících obdobích stejný způsob tvorby převodních cen či přiřazení zisků stálé provozovně za odpovídajících podmínek, lze v případě vydání kladného rozhodnutí předpokládat, že i přes neplatnost rozhodnutí pro minulé období bude správce daně v případě daňové kontroly postupovat podobně jako u vydaného závazného posouzení.

Komu se žádost podává a kdo vydává rozhodnutí o závazném posouzení?

Nový pokyn také upřesňuje, že daňové subjekty podávají žádosti o závazné posouzení místně příslušnému správci daně. O žádosti rozhoduje buď tento místně příslušný správce daně, nebo Generální finanční ředitelství, a to v závislosti na počtu tuzemských subjektů, kterých se závazné posouzení týká. Pokud se žádost týká výhradně poplatníků spadajících pod jednoho místně příslušného správce daně, vydává rozhodnutí tento správce daně. V případě, že poplatníci, pro které je rozhodnutí vydáváno, náleží do místní příslušnosti více správců daně, žádost posuzuje GFŘ. Stejně tak se postupuje i v případě bilaterálních či multilaterálních předběžných cenových dohod.

Nejistota ohledně vydání rozhodnutí však přetrvává

Nový pokyn však nezvrátil nejistotu daňových poplatníků ohledně lhůty pro vydání rozhodnutí o závazném posouzení, jelikož nedošlo žádným způsobem k upřesnění či stanovení lhůty v souvislosti se závaznými posouzeními pro správce daně.

Výše správního poplatku závisí na počtu posuzovaných transakcí či stálých provozoven

Nově není správní poplatek za přijetí žádosti dán fixní částkou 10 000 Kč za žádost, ale jeho výše se odvíjí buď od počtu posuzovaných transakcí či počtu posuzovaných stálých provozoven.

Posouzení souboru nesouvisejících transakcí

V případě závazného posouzení převodních cen mezi spojenými osobami dle ust. § 38nc ZDP je výraznou změnou přístup k posuzování souboru úzce nesouvisejících transakcí se spojenými osobami. Dle dříve platného pokynu se v případě negativního rozhodnutí daňového správce zamítnutí žádosti vztahovalo na žádost samotnou, tedy na všechny posuzované transakce v ní obsažené. Nově bude správce daně posuzovat každou transakci v souboru zvlášť, nezávisle na ostatních, a budou tedy vydána rozhodnutí ke každé transakci, která mohou být kladná či záporná neohledně na rozhodnutí ohledně ostatních transakcí. S touto změnou souvisí i změna stanovení správního poplatku.

Posouzení určení základu daně u stálých provozoven

S účinností 1. ledna 2018 bylo ust. § 38nd ZDP zavedeno také „závazné posouzení způsobu určení základu daně daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny“. Pokyn D – 32 tedy upřesňuje postupy pro tento typ závazného posouzení. V případě posuzování základu daně pro stálé provozovny jsou postupy obdobné jako v případě posuzování převodních cen. Primárně se v tomto případě vychází z účetnictví daňového nerezidenta (daňové evidence), přičemž je brán v potaz základ daně obvyklý u daňových rezidentů v obdobné situaci. Při stanovení základu daně se postupuje jednak dle §23 odst. 11 ZDP a článku 7 příslušné smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, jakož i v souladu obecnými principy uvedenými ve Zprávě OECD o přisuzování zisků stálým provozovnám z roku 2010.

Žádost o posouzení podává vždy daňový nerezident, kterému v České republice vznikla či vznikne stálá provozovna. V případě, že daňový nerezident dosahuje zisku na území ČR pomocí více stálých provozoven, jejichž činnost spolu nesouvisí, posuzuje se každá zvlášť. Naopak v případě, že činnost stálých provozoven spolu neoddělitelně souvisí, lze podat jednu žádost a provozovny budou posuzovány společně. S tímto opět souvisí výše správního poplatku.

Linda Scharingerová
lscharingerova@deloittece.com

Karolína Staňková
kstankova@deloittece.com

Nový pohled soudu na uplatnitelnost klinických studií v rámci odpočtu na výzkum a vývoj

Nejvyšší správní soud („NSS“) rozhodl v neprospěch Vestra Clinics s.r.o. („žalobkyně“) v otázce možnosti uplatnění klinických studií jako odčitatelné položky na výzkum a vývoj („VaV“). I když bylo soudem potvrzeno, že klinické studie naplňují definiční znaky VaV (jak ostatně vyplývá i z Pokynu D-288 a Frascati manuálu), NSS vyhodnotil činnosti žalobkyně jako plnění jasně stanovených pokynů předepsaných protokolem klinického hodnocení, bez prvku novosti a vyjasňování výzkumné nejistoty.

Tyto prvky soud spatřuje nikoliv u žalobkyně, ale u zadavatele klinického hodnocení – výrobce léčiva. NSS konstatuje, že žalobkyně vykonávala toliko odbornou službu pro zadavatele, nenesla ekonomické riziko neúspěchu testovaných léčiv ani neovlivňovala zadání, průběh ani závěry z klinických hodnocení, čímž nenaplnila podmínky pro uplatnění daňového odpočtu na výzkum a vývoj.

Žalobkyně jako nestátní zdravotnické zařízení (CRO společnost) prováděla klinické studie III. fáze, tedy systematické testování léků na pacientech s cílem prokázat a ověřit léčivé účinky daného léku a zjistit jejich případné nežádoucí účinky. Žalobkyně přitom není subjektem vyvíjejícím daná léčiva, zadavatel (farmaceutické společnosti) pouze využívá jejich technických možností a vysoké odborné úrovně jejich zaměstnanců (lékařů) za účelem provedení této fáze vývoje.

Na základě rozboru zákona o léčivech vyjádřil NSS závěr, že klinické studie jsou obecně ke své povaze činnostmi podřaditelnými pod pojem VaV, jelikož v sobě zahrnují dva definiční znaky VaV, tedy existenci prvku novosti a vyjasnění výzkumné nejistoty. Zároveň ale NSS dodává, že aby činnost

byla v rámci odpočtu na VaV uplatnitelná, musí být naplněna též negativní podmínka stanovená zákonem, a to že tuto činnost při realizaci projektu musí poplatník provádět sám a nepožítovat ji jako službu.

Co říká Frascati manuál a program Horizon 2020

Podle NSS probíhala vlastní výzkumná aktivita u zadavatele (farmaceutické společnosti), zadavatel nový lék vyvinul, a to včetně zadání, podle kterého probíhala fáze testování u žalobkyně. Žalobkyně tak podle soudu nenesla zvýšenou míru podnikatelského rizika, ta ležela na zadavateli. V případě negativního výsledku klinického hodnocení by došlo k tomu, že vývoj léčiva nepostoupí do další fáze, tedy lék nebude vyráběn. V takové situaci by nebyla podle NSS zmařena riziková investice, kterou vynaložila žalobkyně, ale investice zadavatele klinického hodnocení.

NSS tak odmítl pohled na klinické hodnocení léčiv prováděné CRO jako na samostatný výzkumně-vývojový projekt, jehož vstupem je nová léčivá látka a výstupem jsou nové poznatky týkající se její reálné účinnosti a bezpečnosti. NSS ve svém rozsudku uvádí, že klinické hodnocení léčiv vidí jako způsobitelné pro odpočet pouze ve spojení s vývojem a následným komerčním využitím léčiv v rámci jediného subjektu. V celém světě jsou přitom klinické studie zpravidla realizovány CRO společnostmi (na místo farmaceutických firem) a jinak je tomu také v ČR.

S ohledem na tuto skutečnost lze dovozovat, že jak tvůrci Frascati manuálu (základní dokument OECD pro účely identifikace činností výzkumu a vývoje), tak např. tvůrci dokumentů k programu Horizon 2020, tedy hlavnímu programu EU podporujícímu aktivitu VaV (kde v těchto

dokumentech je výslovně uvedeno, že klinické studie v I. – III. fázi naplňují znaky VaV), již vycházeli z toho, že klinické studie realizují zpravidla CRO společnosti a nikoli samotné farmaceutické firmy. Lze také dovodit, že zákonodárci při tvorbě pokynu D-288 vycházeli právě z manuálu Frascati a tedy umožnili klinické studie ve fázi i až III uplatňovat v odpočtu, neboť naplňují znaky VaV (což ostatně NSS potvrzuje).

Pokud bychom se podívali do zemí, které mají ve své legislativě také zakomponovaný v nějaké formě daňový odpočet na VaV, tak i v legislativě mnoha těchto zemí lze dohledat (např. ve Francii), že je explicitně možné odborné činnosti a náklady v rámci klinické studie ve fázi i až III v odpočtu uplatnit. S ohledem na výše uvedené je tedy zřejmé, že zákonodárci či tvůrci jednotlivých dokumentů měli zájem podpořit tyto činnosti s vědomím toho, že typicky ne všechny fáze předcházející uvedení nového léčiva na trh jsou realizovány jedním subjektem. Potom není relevantní, jaká společnost tuto fázi klinických studií realizuje a zda ji realizuje samostatně či v rámci většího celku (např. společně s vývojem daného léku).

Kdo nese podnikatelské riziko?

V uvedeném případě se tak dostáváme do situace, kdy na jedné straně je potvrzeno, že klinické studie jsou VaV, na druhé straně je ale uváděn argument využití tzv. „rizikového kapitálu“ při vývoji produktu a jeho nedělitelné spojování s vyvíjeným celkem. Domnívat se, že žalobkyně nebyla zatížena rizikem neúspěchu podnikání, by ale bylo zcela mylné. Její rizikový kapitál sice nespočívá v nákladech na vývoj léku do III. fáze, z jejího pohledu by se v případě nevhodného výběru pacientů, chybné analýzy a nesprávného odborného vyhodnocení účinků podávané látky lékařem anebo nevhodně zvolených a použitých metod vyhodnocování jednalo o zmařenou investici v podobě jí investovaných nákladů. Na tomto místě je vhodné upozornit, že podnikatelské riziko v případě žalobkyně sice nespočívá v neuvedení léčiva na trh, nýbrž až v možné ztrátě smluvního partnera a odborné reputace na trhu, pokud by žalobkyně pochybila ve fázi klinického výzkumu účinnosti a bezpečnosti léčiva.

Při nesprávném pochopení tak daná situace svádí k paušalizaci i např. na automobilový průmysl a k tvrzení, že poplatník vyvíjející pouze určitou komponentu pro zcela nový motor nenese podnikatelské riziko selhání vyvíjeného celku (zde: motoru). V podnikatelské praxi je ale zcela běžné, že se na vývoji jednoho celku podílí postupně více subjektů, přičemž

zdaleka ne každý z nich nese podnikatelské riziko dosažení cílových parametrů. Popsaný stav potom ale jasně potvrzuje sofistikovanost vyvíjeného produktu nebo procesu. Dělení řetězců vývojových fází a jejich hodnocení z pohledu podnikatelského rizika by v praxi mohlo vést k omezení možnosti využití institutu odčitatelné položky u celé řady firem provádějících nesporně výzkumné-vývojové činnosti.

Překvapující výklad vzhledem k současné právní úpravě

I v případě argumentu pořízení dané činnosti jako služby, která není z pohledu zákona uznatelným typem nákladů pro odpočet, lze namítnout výklad mimo hranice současné právní úpravy. Zákonodárci definováním nemožnosti zahrnout nakupovanou službu do VaV mířili na zcela opačnou situaci, a to pokud by si farmaceutická společnost koupila od žalobkyně výsledky její práce, pak by tento nákup byl ze strany farmaceutické společnosti neuplatnitelný. Zde ale žalobkyně službu nekupovala, nýbrž sama dodávala v podobě nových odborně získaných poznatků, které si od ní zadavatel objednal, jak je v oboru běžné.

NSS tímto rozsudkem prezentoval svůj pohled na způsobilost činností VaV pro odpočet, přičemž u žalobkyně konstatoval absenci jak jejího kreativního ovlivňování zadání, průběhu a vyhodnocení klinických hodnocení, tak absenci prvků novosti a podnikatelského rizika spojených s vlastním testovaným léčivem.

Autoři článku se domnívají, že toto rozhodnutí přináší nové pohledy do definice činností výzkumu a vývoje způsobilých pro odpočet a že nevede ke snížení právní nejistoty daňových poplatníků. Přitom nejistota týkající se nejednoznačnosti podmínek této podpory je podle posledního průzkumu naší společnosti největší bariérou v jejím využívání pro téměř 60 % firem.

Zajímá vás situace v oblasti daňového odpočtu na výzkum a vývoj? Zveme vás na [seminář](#).

Zajímají vás další závěry našeho posledního průzkumu v oblasti výzkumu a vývoje? Analýza k dispozici na [tomto odkazu](#).

Antonín Weber
aweber@delloittece.com

Tomáš Holkup
tholkup@delloittece.com

Jakub Vrkoč
jvrkoc@delloittece.com

Novela zákona o DPH

Jak jsme vás již informovali, projednání novely zákona o DPH bylo pozdrženo a příslušné změny by mohly být účinné nejdříve 1. 4. 2019 (namísto původně předpokládaného data 1. 1. 2019). K příslušné novele zákona bylo navíc předloženo několik pozměňovacích návrhů, které by mohly jednání dále znesnadnit (jde nejčastěji o návrhy na změny v aplikaci sazeb DPH). Sílí současně signály, že by u odměn jednatelů a členů statutárních orgánů měl být ponechán současný režim DPH.

Doufejme, že alespoň v době vydání tohoto čísla dReportu bude ukončeno jednání o pozměňovacích návrzích, a bude jasné, v jakém stavu novela postoupí do třetího čtení v rámci Poslanecké sněmovny.

Prodloužení režimů přenesení daňové povinnosti

Směrnice o DPH neumožňovala po 1. 1. 2019 členskými státy aplikovat vybrané režimy přenesení daňové povinnosti (např. na obchodování s technickými plodinami či s vybranou výpočetní technikou). Rada EU však přijala novelu, která

možnou aplikaci umožňuje i v dalších letech (až do předpokládaného přechodu na tzv. „Definitivní režim DPH“).

Rozhodnutí SDEU

Soudní dvůr EU v případě C-502/17 C&D Foods Acquisition vyjádřil názor na to, jak zacházet s držbou podílů na dceřiné společnosti. Její mateřská holdingová společnost jí neposkytovala žádná plnění (například v podobě manažerských služeb), ale taková plnění poskytovala „vnukovské“ entitě. Z názoru SDEU je patrné, že držba podílu na dceřiné společnosti není ekonomickou činností ve smyslu DPH předpisů.

V případě C-495/17 Cartrans Spedition SRL byl Soudním dvorem EU popsán režim služeb souvisejících s vývozem. SDEU se neodchýlil od směru naznačeném v předchozí judikatuře, navíc však ujasnil, jakými důkazními prostředky lze osvobození prokázat. Jsme toho názoru, že dané rozhodnutí má zásadní dopady i na interpretaci osvobození dle českého zákona o DPH.

Tomáš Brandejs
tbrandejs@deloittece.com

Tvrdý versus měkký brexit. Aneb co přinese rozvodová dohoda s EU?

Čas vystoupení Velké Británie z EU se nezadržitelně blíží, a tak je Brexit čím dál častěji skloňovaným tématem. Přestože politický proces ohledně nadcházejícího Brexitu není stále u konce, pojďme si v tomto okamžik společně shrnout přehled alternativních scénářů a jejich potenciálních dopadů.

Schválení rozvodové dohody s EU, aneb měkký Brexit

Obsah této dohody byl v minulých dnech konečně finalizován a schválen britským kabinetem. Sázkou na nejistotu však nadále zůstává výsledek hlasování o této dohodě v parlamentu Velké Británie, ke kterému by mělo dojít ještě před Vánoci. Dohodu by měl také schvalovat Evropský parlament.

Nedílnou součástí rozvodové dohody s EU je přechodné období, které by až do 31. 12. 2020 poskytlo firmám, soukromým osobám, ale i jednotlivým státním institucím čas na přípravu na konečnou podobu Brexitu. Finální podoba vztahů mezi EU a Velkou Británií po konci přechodného období bude předmětem samostatné dohody.

Během přechodného období Velká Británie zůstane členem celní unie a jednotného trhu EU. Z pohledu cel a DPH se tak během tohoto období pro obchod se zbožím a službami s Velkou Británií nic nezmění a nadále se bude jednat o intrakomunitární plnění. Po tuto dobu Británie nebude moci uplatňovat své nově sjednané dohody či zákony v oblastech, které spadají do kompetence EU.

Neschválení dohody s EU, aneb tvrdý Brexit

V případě, že rozvodová dohoda mezi Velkou Británií a EU nebude schválena, vystoupí Velká Británie v noci z 29. 3. 2019 na 30. 3. 2019 z EU tzv. tvrdým Brexitem. V takové situaci se Británie stane od 30. 3. 2019 z pohledu EU třetí zemí bez jakýchkoliv celních úlev. Dovážené a vyvážené zboží bude podléhat standardnímu celnímu řízení, včetně vyměření cla.

Dopady se dají očekávat také v oblasti původu zboží či náležitostí souvisejících s nutností předkládat dovozní/vývozní licence pro určité skupiny výrobků.

Také ve vztahu k DPH bude potřeba dané transakce se zbožím vykazovat jako dovozy či vývozy. V oblasti DPH mohou být navíc vůči Velké Británii ovlivněny existující postupy uplatňované v rámci EU týkající se například konsignačních dodávek, triangulace, zasílání zboží, využití jednotného správního místa či vracení DPH osobám z jiných členských zemí. Vybrané finanční transakce s Velkou Británií pak budou nově zakládat nárok na odpočet DPH.

Další alternativy

V médiích se nadále objevují možnosti odložení data Brexitu, případně vyhlášení dalšího referenda. Podle výroků britské premiérky Theresy Mayové však nepřipadají tyto scénáře v úvahu. Až výsledek hlasování o rozvodové dohodě v britském parlamentu nastíní, zda tyto alternativy mají reálné opodstatnění.

Naše doporučení

Vzhledem k nejisté politické situaci v Británii doporučujeme připravovat se i na možnost tvrdého Brexitu, která nenabízí přechodné období. Jedině včasná příprava na tuto alternativu zajistí eliminaci dopadů, které tvrdé vystoupení Velké Británie z EU přinese.

Rádi vám budeme nápomocni s podrobnější analýzou či efektivním nastavením DPH i celních procesů.

Pera Závalová

pzavalova@deloittece.com

Olga Kalousová

okalousova@deloittece.com

Nový návrh zákona má zamezit dvojímu zdanění transakcí s Tchaj-wanem

Česká republika nemá s Tchaj-wanem uzavřenou standardní mezinárodní smlouvu o zamezení dvojímu zdanění, jak je tomu s většinou ostatních zemí (jelikož ČR neuznává území Tchaj-wanu za stát, tak s ním danou smlouvu uzavřít nelze).

V praxi to doposud mohlo mít za následek znevýhodnění Tchaj-wanu jakožto obchodního partnera, jelikož některé typy příjmů českých firem a osob plynoucí z Tchaj-wanu musely být zdaněny v ČR bez ohledu na to, zda již nedošlo ke zdanění stejné transakce i na území Tchaj-wanu, a naopak. To vedlo k několikaletým diskusím zástupců obou zemí a v současné době je k zamezení tomuto dvojímu zdanění proto předkládán návrh speciálního zákona, který jednostranně zavádí opatření, která jsou typicky obsahem mezinárodních smluv. Předpokládá se, že Tchaj-wan zavede obdobná opatření vůči ČR.

Návrh zajišťuje objektivní rozdělení práva na vybrání daní z příjmů mezi oběma státy v těch případech, kdy příjmy mají zdroj na území jedné země a plynou příjemci s rezidencí v zemi druhé. Prakticky se jedná např. o příjmy z provádění stavebních, montážních a výzkumných činností, z poskytování technického poradenství, využívání patentů, z úroků, majetkových účastí atd. Dále se to týká i např. příjmů ze závislé činnosti, příjmů umělců či sportovců a příjmů z využívání autorských práv.

Dvojí zdanění se má v ČR na základě navrhované úpravy vylučovat metodou tzv. **prostého zápočtu**. Prakticky to pro české rezidenty s příjmy z Tchaj-wanu znamená, že daň vypočtená v ČR z celkových příjmů se sníží o daň zaplacenou na Tchaj-wanu; maximálně však lze odečíst částku poměrně připadající na tchaj-wanský dílčí daňový základ. Na příjmy fyzických osob ze závislé činnosti vykonávané na Tchaj-wanu může být aplikována metoda vynětí, kdy se tyto příjmy vyjmají ze zdanění v ČR, pokud již byly zdaněny na Tchaj-wanu.

Základní principy vyloučení dvojího zdanění mají být následující:

- Příjmy fyzických a právnických osob se zdaňují primárně v zemi jejich daňové rezidence, ve druhé jurisdikci mohou být zdaněny jen za podmínek výslovně definovaných ustanoveními tohoto zákona.
- Zisky z činnosti podniků jedné jurisdikce přímo vykonávané ve druhé jurisdikci prostřednictvím stálé provozovny mohou být zdaněny v této druhé jurisdikci, návrh zákona počítá i s tzv. **službovou stálou provozovnou** (pokud činnosti vykonávané na území dané jurisdikce přesáhnou 9 měsíců v rámci jakéhokoliv dvanáctiměsíčního období).
- Příjmy z nemovitého majetku a jeho užívání nebo pronajímání mohou být zdaněny v jurisdikci, ve které se takovýto majetek nachází.
- V případě zisků z prodeje akcií nebo jiných podílů, jejichž hodnota plyne z více než 50 % přímo nebo nepřímo z nemovitého majetku umístěného na druhém území, bude mít právo na zdanění stát zdroje (tzv. **nemovitostní klauzule**).
- Zdaňování dividend, úroků a licenčních poplatků je v zásadě umožněno v obou jurisdikcích. Pokud je příjemce skutečným vlastníkem s rezidencí v druhé zemi, tak v jurisdikci zdroje příjmu nesmí daň dle pravidel daného území přesáhnout tyto hranice:
 - Dividendy – 10 % hrubé částky dividend.
 - Úroky – 10 % hrubé částky úroků. Toto pravidlo se nevztahuje na některé typy úroků – např. Z úvěrů na pořízení zboží či zařízení a z úvěrů zaručených vládními institucemi (tyto se zdaňují pouze v zemi rezidence příjemce úroků).
 - Licenční poplatky – 5 % hrubé částky licenčních poplatků za průmyslová, obchodní nebo vědecká zařízení a 10 % hrubé částky ostatních licenčních poplatků.

Petra Hechtová

phechtova@deloittece.com

Tereza Tomanová

tomanova@deloittece.com

Nová smlouva o zamezení dvojího zdanění s Korejskou republikou

Přehled

V současné době je projednávána nová verze smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi Českou a Korejskou republikou. Tato nová smlouva by měla nahradit její dřívější verzi z roku 1992 a podstatně upravit některé oblasti daňové spolupráce. Nejvýznamnější změny se týkají například zavedení režimu službové stálé provozovny nebo zdaňování pasivních příjmů.

Službová stálá provozovna

Nová verze smlouvy o zamezení dvojího zdanění zavádí režim službové stálé provozovny, který na území smluvního státu vznikne v případě, že podniky druhého smluvního státu budou na jeho území uskutečňovat činnosti po jedno nebo více období přesahující v úhrnu devět měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

Zdanění pasivních příjmů

Vyplacené dividendy společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto státě, avšak v případě, že skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, nesmí uložená daň přesáhnout 5 % hrubé částky dividend. Dosavadní znění smlouvy podmiňovalo aplikaci maximální daně ve výši 5 % hrubé částky dividend držbou přímého kapitálového podílu ve výši 25 %. V jiném případě bylo nutné aplikovat daň v maximální výši 10 %.

Sazba daně pro licenční poplatky zůstává v nezměněné výši 10 %. Osvobození od daně z licenčních poplatků se nadále použije v případě, že se jedná o poplatky za autorská práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek rozhlasového nebo televizního vysílání.

Nová pravidla pro zdanění zisků majetku

Nově implementovaný odstavec 4 článku 13 předmětné smlouvy zavádí právo druhého smluvního státu na zdanění

zisků ze zcizení akcií nebo srovnatelných podílů, které pobírá rezident jednoho smluvního státu a jejichž hodnota plyne z více než 50 % přímo nebo nepřímo z nemovitého majetku umístěného na území druhého smluvního státu.

Nahrazení některých článků smlouvy

Nová smlouva o zamezení dvojího zdanění nadále neobsahuje článek 14 týkající se zdanění příjmů z nezávislých povolání, obdobně došlo k odstranění článku 21 upravujícího zdanění příjmů výzkumných pracovníků a profesorů. Z důvodu odstranění těchto článků byly ostatní články přečíslovány.

Dodatečné pravidlo pro zamezení dvojího zdanění

Článek 21 zavádějící pravidla pro zamezení dvojího zdanění nově obsahuje ustanovení, které umožňuje aplikaci prostého zápočtu zaplacené daně z dividend, která je vyplácena českou rezidentní společností společností, která je rezidentem Koreje, jestliže vlastní alespoň 25 % hlasovacích práv na společnosti vyplácející dividendy, nebo alespoň 25 % kapitálu této společnosti.

Nový článek ve smlouvě

Nově se ve smlouvě objevuje článek 26 omezující nárok na výhody plynoucí ze smlouvy, za předpokladu, že cílem uskutečněné transakce bylo získání výhod, které ze smlouvy vyplývají.

Shrnutí

Nová verze smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi Českou a Korejskou republikou byla uzavřena dne 12. ledna 2018. Ratifikace smlouvy byla odsouhlasena Senátem Parlamentu České republiky dne 17. října 2018. Projednávání smlouvy je zařazeno na program 24. schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky začínající 4. prosince 2018.

Kateřina Krchnivá
kkrchniva@deloittece.com

Tomáš Ráček
tracek@deloittece.com

Přehled novinek

Belgie: zahájení projektu daňové spolupráce

Belgické finanční úřady zahajují projekt daňové spolupráce (tzv. „Co-operative Tax Compliance Programme – CTCP“) určený pro „velmi velké podniky“, jehož cílem je zajistit „hlubší spolupráci mezi finančními úřady a podniky, jež bude založena na důvěře, transparentnosti a rychlejší právní jistotě, a to za účelem posílení souladu s předpisy“. Do projektu CTCP budou zapojeny pouze velmi velké podniky a ostatní členové skupin, do nichž náleží (tj. entity rezidentní i nerezidentní v Belgii a stálé provozovny těchto entit v Belgii, které budou identifikovány na základě konsolidačních pravidel). Dotčené společnosti budou také muset splnit několik dalších požadavků, např. musí včas podávat daňová přiznání, mít uhrazeny všechny daňové povinnosti, nesmí evidovat významné úroky z prodlení a ani se nesmí dopustit nedbalosti, porušení předpisů nebo podvodu v posledních třech předcházejících letech. Společnost dále musí mít fungující rámec daňového controllingu. Projekt CTCP se bude týkat daně z příjmu a s ní spojených daní, DPH a další různé daně uvedené v oznámení belgických finančních úřadů. Zapojené podniky do projektu CTCP nebudou mít možnost volby, které daně do programu zahrnou.

Německo: návrh zákona o daňové implementaci brexitu

Německé ministerstvo financí vydalo návrh zákona, který by zavedl daňová opatření, jejichž účelem je ochránit německé daňové poplatníky před možnými negativními dopady odchodu Velké Británie z Evropské unie (zákon o daňové implementaci brexitu). Poté, co Velká Británie odejde z EU bez zavedení přechodného období nebo dohody o odstupu (tzv. tvrdý brexit), bude považována za zemi mimo EU a již nebude mít možnost využívat výhod německých daňových opatření, která se týkají pouze daňových poplatníků se sídlem v EU. Návrh zákona za účelem zmírnění nepříznivých daňových důsledků brexitu upřesňuje, že brexit sám o sobě nebude představovat „škodlivou událost“ pro účely některých ustanovení německých daňových zákonů. Pokud bude zákon schválen, nabyde účinnosti dne 29. března 2019.

Jersey: nové požadavky na ekonomickou podstatu

Dne 23. října 2018 představil ministr pro vnější vztahy ostrova Jersey návrh legislativy, která implementuje zvýšené požadavky na ekonomickou podstatu pro některé společnosti se sídlem na ostrově Jersey. Pokud bude návrh opatření schválen, začne platit od 1. ledna 2019 a bude se týkat společností se sídlem na ostrově Jersey, jejichž účetní období začíná 1. ledna 2019 nebo po tomto datu, a které realizují vybrané činnosti. Návrh opatření se týká podniků realizujících činnosti v těchto odvětvích: bankovníctví, financování a leasing, držba duševního vlastnictví, správa fondů, logistika, činnost ústředí, pojišťovnictví, činnosti holdingových společností a podnikání center distribuce a služeb.

Nizozemsko: připomínkové řízení k implementaci ATAD II

Dne 29. října 2018 zahájila nizozemská vláda veřejné připomínkové řízení k úpravě zákona o dani z příjmů právnických osob, jenž by měl implementovat různá ustanovení evropské směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem (tzv. ATAD II), která se zaměřuje na hybridní nesoulady mezi EU a třetími zeměmi. Připomínkové řízení potrvá do 10. prosince 2018. Cílem směrnice ATAD II je zabránit (pomyslnému) odpočtu bez zahrnutí nebo (pomyslnému) dvojímu odpočtu v situacích vyplývajících z hybridních nesouladů. Navrhovaná nizozemská pravidla se týkají spojených osob a v zásadě by vyžadovala majetkový podíl ve výši alespoň 25 %. Hybridní nesoulady se mohou týkat hybridního subjektu, hybridního nástroje, hybridní stálé provozovny nebo subjektů s dvojím rezidenstvím. Nizozemsko dále navrhuje speciální ustanovení pro importované hybridní nesoulady.

Nizozemsko: Nejvyšší soud potvrdil rozhodnutí SDEU o případech fiskální unie

Nizozemský nejvyšší soud vydal dne 19. října 2018 rozhodnutí, jímž potvrzuje rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (SDEU) z února 2018 o souladu nizozemského režimu fiskální unie s evropským právem. Případ byl vrácen nizozemskému soudu, který měl učinit konečné rozhodnutí. Dne 22. února 2018 SDEU rozhodl ve dvou spojených případech postoupených nizozemským nejvyšším soudem. První případ se týkal pravidel proti přesouvání zisku a druhý odpočtu kurzových ztrát. SDEU dospěl k závěru, že Nizozemsko nesmí uplatňovat pravidla (např. pravidla proti přesouvání zisku), která se obvykle uplatňují ve vnitrostátních i přeshraničních situacích, ale jejichž účinek je výhodnější v případě vstoupení do fiskální unie. Vzhledem k tomu, že fiskální unie je možná pouze pro společnosti, které jsou nizozemskými rezidenty, je výhodnější režim omezen na vnitrostátní situace. SDEU dospěl k závěru, že Nizozemsko nesmí upírat určité výhody režimu fiskální unie v situacích zahrnujících jiné země EU pouze proto, že společnosti se sídlem v EU nemají právo být součástí fiskální unie, a pravidla proti přesouvání zisku jsou tedy v rozporu s principem svobody usazování dle Smlouvy o fungování Evropské unie. SDEU se přiklonil k názoru, že pravidla týkající se kurzových ztrát jsou v souladu s právem EU. Nejvyšší soud nyní rozhodnutí SDEU potvrdil, a ukončil tak diskusi.

Španělsko: nová daňová opatření

Španělská vláda dne 23. října 2018 vydala tři návrhy zákonů, které mají implementovat některá daňová opatření navržená v rámci rozpočtu na rok 2019. Mezi návrhy je například režim zdanění digitálních služeb a finančních transakcí a dále opatření upravující exit tax a předpisy o ovládaných

Daňové novinky – dReport prosinec 2018

zahraničních společnostech za účelem implementace směrnice EU proti vyhýbání se daňovým povinnostem (tzv. ATAD I) do domácího práva. Změny zákona týkající se zdanění digitálních služeb a finančních transakcí by vstoupily v platnost po uplynutí tříměsíční lhůty od data vydání příslušného zákona schváleného parlamentem ve španělském úředním věstníku. Opatření provádějící ATAD I by měla platit pro všechna účetní období začínající 1. ledna 2019 nebo po tomto datu.

Velká Británie: zdanění digitálních služeb

Klíčová opatření ovlivňující skupiny s vlastníky mimo Velkou Británii navrhovaná v rámci projednávání rozpočtu dne 29. října 2018 zahrnují zavedení 2% daně z příjmů plynoucích z digitálních služeb od dubna 2020, která se bude vztahovat na skupiny s globálními výnosy z těchto činností přesahujícími 500 mil. GBP ročně, a příjmy vytvořenými

ve Velké Británii přesahujícími 25 mil. GBP. Počítá se také se zavedením limitu, tzv. Safe Harbour opatření, která sníží účinnou daňovou sazbu pro podniky s velmi nízkým ziskovým rozpětím. Daň z digitálních služeb bude také představovat uznatelný výdaj pro účely britské daně z příjmů právnických osob, avšak nebude možné ji proti ní započítávat. Britský ministr financí také uvedl, že vláda by v této záležitosti dala přednost globálnímu daňovému rámci, prozatím však budou tato opatření zavedena pouze jednostranně. Pravidla pro zdanění příjmů z digitálních služeb jsou tedy prezentována jako přechodné opatření a přestane platit, až bude zavedeno komplexní globální řešení.

Tereza Tomanová

ttomanova@deloittece.com

Kateřina Krchnivá

kkrchniva@deloittece.com

Daňové povinnosti – prosinec 2018

Prosinec

Pondělí 10.	Spotřební daň	Splatnost daně za říjen 2018 (mimo spotřební daň z lihu)
Pátek 14.	Intrastat	Podání výkazů pro intrastat za listopad 2018, papírová forma
Pondělí 17.	Daň silniční	Záloha na daň za říjen a listopad 2018, popř. záloha ve výši nejméně 70 % roční daňové povinnosti, pokud je poplatníkem daně provozovatel vozidla se sníženou sazbou daně podle § 6 odst. 10 zákona o dani silniční
	Daň z příjmů	Čtvrtletní nebo pololetní záloha na daň
Úterý 18.	Intrastat	Podání výkazů pro intrastat za listopad 2018, elektronická forma
Čtvrtek 20.	Daň z příjmů	Měsíční odvod úhrnu sražených záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti
Čtvrtek 27.	Daň z přidané hodnoty	Daňové přiznání a splatnost daně za listopad 2018 Souhrnné hlášení za listopad 2018 Kontrolní hlášení za listopad 2018
	Energetické daně	Daňové přiznání a splatnost daně z plynu, pevných paliv a elektřiny za listopad 2018
	Spotřební daň	Splatnost daně za říjen 2018 (pouze spotřební daň z lihu) Daňové přiznání za listopad 2018 Daňové přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně například z topných olejů a ostatních (technických) benzinů za listopad 2018 (pokud vznikl nárok)
Pondělí 31.	Daň z příjmů	Odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za listopad 2018

Daňové povinnosti – leden 2019

Leden

Středa 9.	Spotřební daň	Splatnost daně za listopad 2018 (mimo spotřební daň z lihu)
Pondělí 21.	Daň z přidané hodnoty	Daňové přiznání a splatnost daně k MOSS
	Daň z příjmů	Měsíční odvod úhrnu sražených záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti
Čtvrtek 24.	Spotřební daň	Splatnost daně za listopad 2018 (pouze spotřební daň z lihu)
Pátek 25.	Daň z hazardních her	Daňové přiznání a splatnost daně za 4. čtvrtletí 2018
	Daň z přidané hodnoty	Daňové přiznání a daň za 4. čtvrtletí a za prosinec 2018
		Souhrnné hlášení za 4. čtvrtletí a prosinec 2018
		Kontrolní hlášení za 4. čtvrtletí a prosinec 2018
	Energetické daně	Daňové přiznání a splatnost daně z plynu, pevných paliv a elektřiny za prosinec 2018
	Spotřební daň	Daňové přiznání za prosinec 2018
Čtvrtek 31.	Spotřební daň	Daňové přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně z topných olejů a ostatních (technických) benzinů za prosinec 2018 (pokud vznikl nárok)
	Biopaliva	Hlášení dle § 19 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb.
	Daň silniční	Daňové přiznání a daň za rok 2018
	Daň z nemovitých věcí	Daňové přiznání (úplné) nebo dílčí daňové přiznání na rok 2019
	Daň z příjmů	Odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za prosinec 2018

Kontakty

V případě jakýchkoliv dotazů ohledně záležitostí uvedených v této publikaci se, prosím, spojte se svou kontaktní osobou z daňového oddělení společnosti Deloitte nebo s jedním z následujících odborníků:

Přímé daně

Jaroslav Škvrna

jskvrna@deloittece.com

Zbyněk Brtinský

zbrtinsky@deloittece.com

Miroslav Svoboda

msvoboda@deloittece.com

Marek Romancov

mromancov@deloittece.com

LaDana Edwards

ledwards@deloittece.com

Tomas Seidl

tseidl@deloittece.com

Nepřímé daně

Adham Hafoudh

ahafoudh@deloittece.com

Radka Mašková

rmaskova@deloittece.com

Kontrolní hlášení

Jaroslav Beneš

jbenes@deloittece.com

Deloitte Advisory, s. r. o.

Nile House, Karolinská 654/2,

186 00 Praha 8 - Karlín,

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Aktuální harmonogram výzev OP PIK

V tabulce níže uvádíme aktuální harmonogram již vyhlášených výzev OP PIK, včetně termínů stanovených pro příjem žádostí o podporu v jednotlivých programech.

Název programu	Zaměření programu	Druh výzvy	Podporo-vané území	Typy příjemců*	Plánované datum příjmu žádostí o podporu
V. Výzva Potenciál	Dotace na založení nebo rozvoj center průmyslového výzkumu, vývoje a inovací	Kolová	Území ČR, mimo území hl. m. Prahy	MSP, VP s vazbou na životní prostředí nebo ve spolupráci s MSP	Od 1. 10. 2018 Do 3. 1. 2019
VI. Výzva Aplikace (s i bez účinné spolupráce)	Dotace na realizaci průmyslového výzkumu a experimentálního vývoje	Kolová	Území ČR, mimo území hl. m. Prahy	MSP, VP s vazbou na životní prostředí nebo ve spolupráci s MSP	Od 28. 8. 2018 Do 17. 12. 2018
III. Výzva Nemovitosti	Dotace na modernizaci výrobních provozů a rekonstrukci stávající zastaralé podnikatelské infrastruktury a objektů typu brownfield	Průběžná	Území ČR, mimo území hl. m. Prahy	MSP	Od 22. 10. 2018 Do 22. 5. 2019
III. Výzva Úspory energie v SZT	Dotace na rekonstrukci a rozvoj v SZT, zvyšování účinnosti KVVET	Průběžná	Území ČR, mimo území hl. m. Prahy	MSP, VP	Od 11. 6. 2018 Do 31. 3. 2019
IV. Výzva Úspory energie	Dotace na aktivity spojené s úsporou konečné spotřeby energie	Průběžná	Území ČR, mimo území hl. m. Prahy	MSP, VP	Od 2. 7. 2018 Do 29. 4. 2019
IV. Výzva Obnovitelné zdroje energie	Dotace na projekty výroby a distribuce energie z obnovitelných zdrojů	Průběžná	Území ČR, mimo území hl. m. Prahy	MSP, VP	Od 3. 8. 2018 Do 29. 3. 2019
IV. Výzva ICT a sdílené služby - Zřizování a provoz center sdílených služeb	Dotace na zřizování a provoz center sdílených služeb	Průběžná	Území ČR, mimo území hl. m. Prahy	MSP, VP	Od 28. 8. 2018 Do 28. 5. 2019
IV. Výzva ICT a sdílené služby - Budování a modernizace datových center	Dotace na modernizaci a budování datových center	Průběžná	Území ČR, mimo území hl. m. Prahy	MSP, VP	Od 31. 8. 2018 Do 31. 5. 2019

* MSP – Malý a střední podnik, VP – velký podnik

Začátkem listopadu byl harmonogram výzev OP PIK aktualizován a došlo k přesunu výzvy ICT a sdílené služby – Tvorba nových IS/ICT řešení do avíza. Dle aktuálního harmonogramu je na prosinec naplánováno vyhlášení čtyř výzev:

- IV. Výzva Inovační vouchery.
- IV. Výzva Marketing – IVV.
- IX. Výzva Technologie – Průmysl 4.0.
- II. Výzva Proof of Concept.

Zlomový rok 2020 a dotace

Aktuální programové období Operačního programu pro Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (OP PIK) je stanoveno na léta 2014 až 2020. Rok 2020 tak bude rokem zlomovým.

Do konce programového období je plánováno vyhlášení několika doposud úspěšných výzev.

Na počátku roku 2019 bude možné podávat žádosti o podporu ve výzvách Technologie pro začínající podnikatele a Technologie – Průmysl 4.0. Podávání žádostí bude pro tyto dvě konkrétní výzvy možné do května 2019.

Přibližně v polovině roku 2019 je plánováno otevření výzev Inovace (květen 2019) a Aplikace (červenec 2019). Další vyhlášení těchto výzev je poté plánováno na první kvartál roku 2020. V rámci plánovaných výzev Inovace je uvažováno o bonifikaci projektů zaměřených na problematiku sucha.

Do konce aktuálního programového období 2014–2020 je plánováno několik opatření. Jedná se především o novou aktivitu Pořízení digitálních technických map a zřízení tzv. uhelné platformy. Ta bude zaštiťovat uhelné regiony – Moravskoslezský, Ústecký a Karlovarský kraj. Těmto uhelným regionům bude umožněna vyšší míra čerpání finančních prostředků prostřednictvím dotací. V kontextu uhelné platformy je zamýšlena také výzva zaměřená na podporu cestovního ruchu v uhelných regionech.

V připravovaném programovém období 2021–2027 budou podporovány aktivity především z oblastí nízkouhlíkového hospodářství, úspor průmyslové energie a obnovitelných zdrojů energie, z oblastí průmyslu 4.0, digitální a chytré ekonomiky a oblasti účinného využívání zdrojů v rámci cyklické ekonomiky. Významným prvkem podpory budou v novém programovém období po roce 2021 finanční nástroje, tedy například půjčky, záruky, kapitálové vstupy a další.

Evropská komise schválila investiční balíček 243 milionů eur z rozpočtu EU pro projekty programu LIFE

Ve čtvrtek 25. října byl Evropskou komisí schválen investiční balíček ve výši 243 milionů eur z rozpočtu EU pro projekty programu LIFE.

Jedná se o program určený k podpoře projektů zaměřených na oblast ochrany přírody a krajiny, životního prostředí a klimatu v rámci celé Evropské unie. Cílem programu je posílení rozvoje nízkoemisního hospodářství a přispění k ochraně životního prostředí a biodiverzity. Program běží již od roku 1992 a za dobu svého fungování podpořil více než 4 600 projektů v celé Evropské unii a třetích zemích.

Z celkových 243 milionů bude 196,2 milionů eur určeno k podpoře projektů v oblasti životního prostředí a efektivního využívání zdrojů, přírody a biologické rozmanitosti, environmentálního řízení a informování o životním prostředí. Zbýlých 46,8 milionů je vytyčeno pro projekty z oblasti zmírňování klimatických změn, přizpůsobení se jim či řízení klimatu.

Dle podprogramu mohou o dotaci žádat podnikatelské subjekty, veřejné subjekty, univerzity a vysoké školy, vědecké výzkumné instituce a další.

Plánované vyhlášení výzvy č. 97 Operačního programu Zaměstnanost

Vyhlašovatelem výzvy je Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR. Výzva č. 97 je z prioritní osy Podpora zaměstnanosti a adaptability pracovní síly, která je zaměřena na podporu profesního vzdělávání zaměstnanců se zaměřením na odborné i klíčové kompetence, které se mohou týkat oblastí IT, jazyků, softs skills nebo odborných dovedností.

Výše podpory na školení zaměstnanců činí 500 000 Kč až 10 000 000 Kč. Pro nové firmy je maximální částka stanovena na 2 000 000 Kč.

Plánovaný termín vyhlášení výzvy je stanoven na březen 2019, s tím, že ukončení přijetí žádostí o podporu je plánováno na květen 2019.

Změny v administraci projektů OP PIK

Ministerstvo průmyslu a obchodu vydalo nový dokument Kategorizace typu změn projektu, a to s platností od 30. 10. 2018. Nově vydaný dokument informuje žadatele a příjemce dotace o jednotlivých typech změn projektů a o tom, které

z nich jsou povolené či nepovolené. Dokument dále poskytuje informace o potřebné administraci změn a lhůtách, do kdy je možné změny provádět, respektive podat žádost o změnu.

Kontakty

V případě, že se Vás tato problematika dotýká, rádi Vám poskytneme podrobné informace. Prosím, neváhejte nás kontaktovat.

Dotace CZ

Luděk Hanáček

lhancek@deloittece.com

Antonín Weber

antoweber@deloittece.com

Dotace a investiční pobídky SK

Martin Rybar

mrybar@deloittece.com

Investiční pobídky

Daniela Hušáková

dhusakova@deloittece.com

Deloitte Advisory, s. r. o.

Nile House, Karolinská 654/2,

186 00 Praha 8 - Karlín,

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Rezerva na restrukturalizaci

Restrukturalizací se rozumí program, kterým se významně mění předmět činnosti účetní jednotky nebo způsob, jakým je činnost účetní jednotky prováděna. Pokud účetní jednotka vstupuje do procesu restrukturalizace, měla by k rozhodnému okamžiku vytvořit rezervu na restrukturalizaci dle platných předpisů. O tom, kdy účtovat o rezervě na restrukturalizaci, jaké položky do ní zahrnout a o její právní úpravě pojednává tento článek.

Proces restrukturalizace může zahrnovat zejména přemístění podnikatelských aktivit do jiné oblasti, případně uzavření provozu, utlumení nebo ukončení části podnikatelských aktivit.

Úprava rezervy na restrukturalizaci v právních předpisech České republiky

Právní úprava rezervy na restrukturalizaci vychází z obecných ustanovení o účtování rezerv v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“). Podle § 25 odst. 3 Zákona účetní jednotky při oceňování ke konci rozvahového dne berou v úvahu všechna předvídatelná rizika a možné ztráty, které se týkají majetku a závazků a jsou jim známy do okamžiku sestavení účetní závěrky, bez ohledu na to, zda je výsledkem hospodaření účetního období zisk nebo ztráta. Toto ustanovení vyjadřují vedle opravných položek a odpisů majetku také rezervy. Dle § 26 odst. 3 Zákona jsou rezervy určeny k pokrytí závazků nebo nákladů, jejichž povaha je jasně definována a u nichž je k rozvahovému dni buď pravděpodobné, že nastanou, nebo jisté, že nastanou, ale není jistá jejich výše nebo okamžik jejich vzniku.

Základní postup tvorby a použití rezervy stanovuje účetní standard č. 004 Rezervy s odkazem na vyhlášku č. 500/2002 Sb. (dále jen „Vyhláška“), kterou se provádějí některá ustanovení zákona o účetnictví.

O něco obšírněji se rezervě na restrukturalizaci věnují mezinárodní účetní standardy, konkrétně IAS 37 *Rezervy, podmíněná aktiva a podmíněné závazky*, z jehož znění se dají vyvozovat jistá pravidla aplikovaná v českém účetním prostředí a která jsou zakomponována v tomto článku.

Obsahové vymezení rezervy na restrukturalizaci

Položka „B.4. Ostatní rezervy“ obsahuje zejména rezervu na restrukturalizaci, kterou lze tvořit a čerpat pouze na náklady nezbytně nutné k uskutečnění programu restrukturalizace, které nesouvisí s pokračujícími aktivitami účetní jednotky, u nichž je znám účel, je pravděpodobné, že nastanou, avšak není jistá částka nebo okamžik, k němuž vzniknou.

Obsahové vymezení rezervy na restrukturalizaci se nachází v podstatě v jediném ustanovení § 16 odst. 4 Vyhlášky a to s účinností od 1. 1. 2016, kdy došlo k vypuštění podrobnější úpravy o rezervě na restrukturalizaci z Českého účetního standardu č.004 Rezervy. Ustanovení, které v současné

Vyhlášce již není zahrnuto, avšak účetní praxe se o něj nadále opírá, uvádělo mimo jiné výčet nákladů, které nepatří do rezervy na restrukturalizaci, konkrétně náklady na přeškolení nebo přemístění zaměstnanců, kteří zůstanou nadále v zaměstnaneckém poměru, a náklady na marketing.

Rezerva na restrukturalizaci musí zahrnovat skutečně jen náklady, které byly, případně budou, procesem restrukturalizace vyvolány a jako takové by nikdy nevznikly, pokud by k restrukturalizaci nedošlo.

Příkladem mohou být náklady na poradenské služby, právní a daňové konzultace potřebné pro zajištění legálního průběhu restrukturalizace, na tzv. krizový management zajišťující řízený proces restrukturalizace dle stanoveného programu, náklady na demontáž stávajícího výrobního zařízení, pokuty a penále za předčasné ukončení smluv se subdodavateli a zákazníky, odstupné placené propuštěným zaměstnancům a další.

Naopak mezi tituly, které do rezervy na restrukturalizaci nesmí být zahrnuty, patří projektové práce a poradenství související s budoucí podobou účetní jednotky nebo s přemístěním účetní jednotky, investice do distribučních sítí a systémů pro zajištění budoucího předmětu činnosti účetní jednotky, bonusy a odměny poskytnuté zaměstnancům, kteří zůstávají v zaměstnaneckém poměru, náklady na rekvalifikace zaměstnanců, neboť tyto náklady souvisí s tzv. ongoing aktivitami, tj. s pokračujícími aktivitami účetní jednotky a musí být v účetnictví rozpoznány v účetním období, ve kterém dojde k jejich vynaložení.

S restrukturalizací mohou souviset další kroky, které jsou svým charakterem restrukturalizací vyvolané a nejsou běžné, může se jednat o dodatečné opravné položky k dlouhodobému majetku a zásobám – vyplývající například z útlumu nějakého segmentu činnosti a tedy z „nuceného“ výprodeje majetku nebo zásob, či fyzické likvidace (šrotace) apod.

Dále bychom rádi upozornili na pojem reorganizace jako režim v rámci insolvenčního řízení. Reorganizace může a nemusí mít některé podobné účetní důsledky jako restrukturalizace.

Okamžik zaúčtování rezervy na restrukturalizaci

Rezervu na restrukturalizaci tvoří účetní jednotka na základě programu restrukturalizace schváleného orgánem k tomu příslušným podle zvláštního právního předpisu, případně společníky obchodní korporace. Program restrukturalizace by měl představovat formální plán změn v rámci účetní jednotky, který bude definovat oblasti a zaměstnanecké pozice, jichž se restrukturalizace dotkne, a rozpočet, tj. vyčíslení očekávaných nákladů, které v souvislosti s procesem restrukturalizace vyvstanou. Program restrukturalizace musí být oznámen všem dotčeným stranám a všechny kroky účetní jednotky musí směřovat k jeho naplnění tak, aby vyvolal reálné očekávání jeho realizace.

Tvorba a čerpání rezervy na restrukturalizaci

Při tvorbě a použití rezervy na restrukturalizaci se postupuje podle § 27 a § 57 Vyhlášky a podle odst. 4.2. Účetního standardu č. 004 Rezervy.

O tvorbě rezerv se účtuje ve prospěch příslušného účtu účtové skupiny 45 - Rezervy se souvztažným zápisem na vrub příslušného účtu nákladů účtové skupiny 55 - Odpisy, rezervy, komplexní náklady příštích období a opravné položky v provozní oblasti. O použití rezerv nebo jejich zrušení pro nepotřebnost se účtuje na vrub příslušného účtu účtové skupiny 45 - Rezervy se souvztažným zápisem ve prospěch příslušného účtu nákladů účtových skupin 55 - Odpisy, rezervy, komplexní náklady příštích období a opravné položky v provozní oblasti.

Postup tvorby a použití rezervy popisuje účetní jednotka v příloze k účetní závěrce. Stejně jako ostatní rezervy také rezerva na restrukturalizaci podléhá dokladové inventuře. Při inventarizaci se posuzuje její výše, odůvodněnost, případně se provede aktualizace rozpočtu nákladů na program restrukturalizace tak, aby rezerva k rozvahovému dni představovala nejlepší odhad nákladů, které pravděpodobně nastanou, nebo v případě závazků částku, která je zapotřebí k vypořádání. Pro přehlednost je doporučováno vést rezervu na samostatném analytickém účtu.

Daňové hledisko účtování o rezervě na restrukturalizaci

Rezerva na restrukturalizaci nepředstavuje daňově uznatelný náklad a je třeba o její výši zvýšit daňový základ pro účely výpočtu daně z příjmu právnických osob. Daňově uznatelnými se stávají až náklady skutečně vynaložené v souvislosti s procesem restrukturalizace – tj. v účetním období jejich vzniku. Z tohoto důvodu stejně jako při účtování o jiných daňově neuznatelných rezervách, vzniká také u rezervy na restrukturalizaci přechodný daňový rozdíl, resp. odložená daňová pohledávka, v rámci výpočtu odložené daně.

Ještě připomeňme, že v souvislosti s rezervou na různé tituly související s odměňováním zaměstnanců při restrukturalizaci mohou nastat situace, kdy v rámci rezervy nebude její součástí složka na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění, například se jedná o odstupné, a proto je potřeba věnovat pozornost jednotlivým titulům, ze kterých se rezerva skládá.

Tvorba a čerpání rezervy jako nepeněžitá transakce

Nesmíme také opomenout skutečnost, že tvorba a čerpání rezervy na restrukturalizaci sice ovlivňuje výsledek hospodaření, avšak nemá přímý vliv na přírůstek nebo úbytek peněžních prostředků. O výši tvorby a čerpání rezervy je třeba upravit řádek „změna stavu opravných položek a rezerv“ v rámci výkazu cash flow sestaveného nepřímou metodou v části peněžních toků z hlavní výdělečné činnosti (provozní činnost).

Jak přistoupit k prezentaci v účetní závěrce

Zůstatek, tvorba a čerpání rezerv mají svoji předepsanou pozici v rozvaze resp. ve výsledovce. Pokud restrukturalizaci v účetním období, ve kterém je poprvé rozpoznána rezerva na restrukturalizaci, provázejí dopady na další oblasti (jako je například odpis či tvorba opravných položek k dlouhodobému majetku nebo zásobám), je vhodné informaci o dopadu restrukturalizace kompletně a uceleně podat v příloze včetně sumarizace dopadů na tyto další dotčené oblasti. Dále upozorňujeme, že restrukturalizace bude obvykle svým charakterem mimořádná činnost, tj. náklady vznikající s restrukturalizací (a proti nim i případné výnosy) se obvykle budou prezentovat jako mimořádné – v provozní nebo finanční oblasti dle povahy.

Závěr

Proces restrukturalizace je doprovázen nejistotou, nemalými náklady a významně zasahuje do života účetní jednotky. Při tvorbě rezervy na restrukturalizaci je třeba brát zřetel na jeden ze základních principů účetnictví – zásadu opatrnosti. Zároveň je však potřeba při stanovení výše rezervy zvažovat pouze takové náklady, které jsou nezbytné pro uskutečnění restrukturalizace a nesouvisí s činnostmi, ve kterých bude účetní jednotka pokračovat.

Andrea Havlová
ahavlova@deloittece.com

Pozvánka na seminář

Aktuality v českém účetnictví

Praha, Plzeň a Hradec Králové

Zveme vás na tradiční podzimní seminář zaměřený na možná úskalí při sestavování účetní závěrky. Seminář povedeme formou praktických příkladů a tipů v oblastech, kde jakožto poradci a auditoři nejčastěji zjišťujeme pochybení. Probereme také změny v české účetní legislativě účinné od 1. ledna 2018. Chybět nebudou ani daňové novinky s dopadem na účetní závěrku společností.

Seminář je určen především účetním, ekonomům a finančním manažerům, kteří připravují účetní závěrku podle české účetní legislativy a souvisejících daňových a právních předpisů nebo jsou s její přípravou jinak spojeni. Seminář je vhodný i pro všechny, kteří se chtějí o českém účetnictví a daňových i právních novinkách dozvědět víc.

Seminář není určen zaměstnancům společností podnikajících v oboru účetního poradenství.

Termíny

Praha:	11. prosince 2018
---------------	-------------------

Plzeň:	5. prosince 2018
---------------	------------------

Hradec Králové:	13. prosince 2018
------------------------	-------------------

Pro více informací a registraci prosím navštivte:

www.akce.deloitte.cz

Rada IASB vydala úpravy IFRS 3 týkající se definice podniku

Dne 22. října 2018 zveřejnila rada IASB „Definici podniku (úpravy IFRS 3)“ s cílem vyřešit obtíže, které účetním jednotkám způsobuje určování, zda nabyly podnik, nebo skupinu aktiv. Úpravy jsou účinné pro podnikové kombinace s datem akvizice na nebo po začátku prvního ročního účetního období začínajícího dne 1. ledna 2020 nebo po tomto datu.

Situace

Prověrka po implementaci IFRS 3 *Podnikové kombinace* odhalila, že účetní jednotky mají potíže určit, zda nabyly podnik, nebo skupinu aktiv. Jelikož se účetní požadavky na goodwill, pořizovací náklady a odloženou daň při nabytí podniku a při nabytí skupiny aktiv liší, rada IASB se rozhodla vydat úzce zaměřené úpravy standardu, a vyřešit tak potíže, s nimiž se účetní jednotky při určování, zda nabyly podnik, nebo skupinu aktiv, potýkají.

Změny

Úpravy IFRS 3 *Definice podniku* představují pouze změny v příloze a Definice pojmů, v aplikační příručce a ilustrativních příkladech k IFRS 3.

Minimální požadavky pro splnění definice podniku

Úpravy vyjasňují, že ačkoli podniky běžně mají výstupy, pro označení integrovaného souboru aktivit a aktiv jako podniku nejsou výstupy vyžadovány. Aby však integrovaný soubor aktivit a aktiv splnil definici podniku, musí přinejmenším zahrnovat vstupy a podstatný proces, jež společně významně přispívají ke schopnosti vytvářet výstupy. Rada IASB zároveň vyjasňuje, že výstupy samy o sobě nejsou dostatečné k tomu, aby mohl být integrovaný soubor aktivit a aktiv považován za podnik. Účetní jednotka musí naopak prokázat, že nabyta jak vstupy, tak podstatný proces.

Rada IASB nahradila spojení „schopnost vytvářet výstupy“ formulací „schopnost přispívat k vytváření výstupů“, aby tak vyjasnila, že podnik může existovat, aniž by zahrnoval všechny vstupy a procesy potřebné k vytvoření výstupů.

Posouzení, zda je nabytý proces podstatný

Pro stanovení, zda je nabytý proces podstatný, platí různá kritéria v závislosti na tom, zda k datu akvizice existují výstupy. Byly přidány nové pokyny a ilustrativní příklady, které mají účetním jednotkám pomoci posoudit, zda byl nabyt podstatný proces.

Schopnost tržního subjektu nahradit chybějící prvky

Před úpravami standard IFRS 3 uváděl, že podnik nemusí zahrnovat veškeré vstupy nebo procesy, které prodávající používal pro provozování tohoto podniku, pokud jsou tržní subjekty schopny podnik nabyt a pokračovat v produkci výstupů například díky tomu, že podnik integruje se svými vstupy a procesy.

Rada IASB nyní toto znění odstranila, a jak je popsáno výše, místo toho se rozhodla zaměřit se na skutečnost, zda nabyté vstupy a nabyté podstatné procesy společně významně přispívají ke schopnosti vytvářet výstupy.

Užší definice výstupů

Pro zúžení definice výstupů IASB upravila definici podniku v příloze a IFRS 3 a definici výstupů v aplikační příručce k IFRS 3. Tyto úpravy se zaměřují na výstupy u zboží a služeb poskytovaných zákazníkům. Tím chce IASB dosáhnout konzistence s pojmem výstupů v IFRS 15 *Výnosy ze smluv se zákazníky*.

Úpravy odstraňují z nových definic odkazy na výnosy ve formě nižších nákladů a dalších ekonomických přínosů poskytovaných přímo investorům nebo jiným vlastníkům, členům nebo účastníkům. Z pohledu IASB kritérium snížení nákladů při rozlišování mezi nabytím podniku a nabytím aktiv nepomůže. Řada případů nabytí aktiv, která nezahrnují podstatný proces, může být provedena s cílem snížit náklady.

Dobrovolný test pro identifikaci koncentrace reálné hodnoty

Rada IASB zavedla dobrovolný test, který poskytuje zjednodušené posouzení, zda nabytý soubor aktivit a aktiv není podnik (test koncentrace). Je-li výsledek testu koncentrace kladný, pak soubor aktivit a aktiv není podnik a další posouzení není třeba. Je-li výsledek testu záporný, účetní jednotka provede posouzení uvedené výše a určí, zda nabyté aktivity a aktiva jsou či nejsou podnikem.

Příklad provádění testu je uveden v ilustrativních příkladech, které tvoří přílohu k IFRS 3.

Spolupráce s radou FASB

Požadavky IFRS 3 a odpovídajících pravidel US GAAP (SFAS 141(R)) se značně podobají. Pokud jde o definici podniku, prověrka po implementaci SFAS 141(R) odhalila podobné problémy jako prověrka po implementaci IFRS 3. Rada pro standardy finančního účetnictví (FASB) v roce 2017 US GAAP upravila.

Ačkoli úpravy IFRS 3, které provedla IASB, vycházejí z podobných závěrů jako úpravy US GAAP, v určitých ohledech se liší. Rada IASB přesto očekává, že úpravy povedou ke konzistentnějšímu přístupu k použití definice podniku mezi účetními jednotkami, které uplatňují IFRS, a jednotkami, které vykazují podle US GAAP.

Datum účinnosti a požadavky v přechodném období

Úpravy jsou účinné pro podnikové kombinace s datem akvizice na nebo po začátku prvního ročního účetního období začínajícího **1. ledna 2020** nebo po tomto datu a pro nabytí aktiv, k nimž dojde na nebo po začátku tohoto období. Dřívější použití je povoleno.

Zdroj: www.ifrs.org
www.iasplus.com

Jitka Kadlecová
jkadlecova@deloittece.com

Rada IASB vydala úpravy standardů IAS 1 a IAS 8 týkající se definice významnosti

Dne 31. října 2018 zveřejnila rada IASB úpravy standardů IAS 1 a IAS 8 s názvem „Definice pojmu významný“ s cílem vyjasnit tento pojem a usnadnit společnostem provádění úsudků o významnosti.

Kontext

Projekt zaměřený na významnost vznikl jako součást iniciativy rady IASB o zveřejňování informací již v roce 2012. Návrh praktického prohlášení o významnosti byl zveřejněn 28. října 2015, ovšem později se ukázalo, že určité navrhované pokyny musí být závazné, aby měly požadovaný efekt. Z tohoto důvodu byl projekt rozdělen na část, která vyústila v praktické prohlášení, a na část, která měla směřovat k úpravám standardů IAS 1 a IAS 8. Konečné praktické prohlášení *Provádění úsudků o významnosti* bylo zveřejněno v září 2017, tedy ve stejnou dobu jako zveřejněný návrh ED/2017/6 *Definice pojmu významný (navrhované úpravy IAS 1 a IAS 8)*, který nyní dostal svou konečnou podobu.

Změny a jejich zdůvodnění

Definice pojmu významný, což je v rámci standardů IFRS důležitý účetní koncept, společností pomáhá při rozhodování, zda mají být určité informace zahrnuty do účetní závěrky. Aktualizovaná definice upravuje standardy IAS 1 *Sestavování a zveřejňování účetní závěrky* a IAS 8 *Účetní pravidla, změny v účetních odhadech a chyby*.

Úpravy reagují na zjištění, že řada společností měla s použitím staré definice potíže při posuzování, zda jsou informace natolik významné, aby byly zveřejněny v účetní závěrce.

- **Stará definice pojmu „významný“:** *Opomenutí nebo chybná uvedení položek jsou významná, pokud by mohla jednotlivě nebo společně ovlivnit ekonomická rozhodnutí uživatelů přijímaná na základě účetní závěrky (IAS 1 Sestavování a zveřejňování účetní závěrky).*
- **Nová definice pojmu „významný“:** *Informace jsou významné, pokud lze důvodně očekávat, že by jejich opomenutí, chybné uvedení nebo zastření mohlo ovlivnit rozhodnutí primárních uživatelů účetní závěrky pro obecné účely přijímaná na základě této účetní závěrky, která poskytuje finanční informace o konkrétní účetní jednotce.*

Je třeba si povšimnout tří nových aspektů aktualizované definice:

- **Zastření.** Stávající definice se zaměřovala pouze na opomenutí nebo chybná uvedení informací, rada IASB však došla k závěru, že zastření významných informací informacemi, které lze opomenout, může mít podobný dopad. Ačkoli je pojem zastření v definici nový, ve standardu IAS 1 již použit byl (IAS 1.30A).
- **Lze důvodně očekávat, že „by mohlo ovlivnit“.** Stávající definice obsahuje spojení „mohla by ovlivnit“ a rada IASB se domnívala, že by mohlo být chápáno tak, že je třeba předložit příliš mnoho informací, neboť téměř cokoli „by mohlo“ ovlivnit rozhodnutí některých uživatelů, i kdyby taková možnost byla mizivá.
- **Primární uživatelé.** Stávající definice se odvolávala pouze na „uživatele“. Rada se opět obávala, že by toto označení mohlo být příliš obecné a mohlo by vyvolávat dojem, že je při rozhodování o tom, jaké informace zveřejnit, třeba zvážit veškeré možné uživatele účetní závěrky.

Během opakovaných debat věnovala rada IASB spoustu času diskusím o tom, co představuje zastírání informací. Úpravy kladou důraz především na pět způsobů zastírání významných informací:

- je-li popis významné položky, transakce nebo jiné události neurčitý nebo nejasný,
- jsou-li informace o významné položce, transakci nebo jiné události roztržštěné na různých místech účetní závěrky,
- jsou-li odlišné položky, transakce nebo jiné události nesprávně agregovány,
- jsou-li podobné položky, transakce nebo jiné události nesprávně rozdělovány a
- jsou-li významné informace skryty nevýznamnými informacemi natolik, že není jasné, které informace jsou významné.

Nová definice pojmu významný a doprovodné vysvětlující odstavce jsou uvedeny ve standardu IAS 1 *Sestavování a zveřejňování účetní závěrky*. Definice pojmu významný v IAS 8 *Účetní pravidla, změny v účetních odhadech a chyby* byla nahrazena odkazem na IAS 1.

Datum účinnosti

Úpravy jsou účinné pro roční účetní období začínající **1. ledna 2020** nebo po tomto datu. Dřívější přijetí je povoleno.

Zdroj: www.ifrs.org
www.iasplus.com

Jitka Kadlecová
jkadlecova@deloittece.com

IFRIC 23 přijat pro použití v Evropské unii

Dne 23. října 2018 Evropská komise přijala pro použití v Evropské unii interpretaci IFRIC 23 *Nejistota týkající se daní z příjmů*. Datum účinnosti interpretace v Evropské unii je stejné jako datum účinnosti stanovené radou IASB (účetní období začínající dne 1. ledna 2019 nebo později). Dřívější aplikace je možná.

Interpretace IFRIC 23 byla vydána v červnu roku 2017. O nové interpretaci jsme podrobně informovali v našich [Účetních novinkách v červenci 2017](#).

V dnešním článku si shrneme hlavní změny, které IFRIC 23 přináší.

Kontext

V praxi vyvstala otázka, jak by se měla v účetní závěrce zachytit nejistota související s tím, zda konkrétní postup, který účetní jednotka použila v rámci přípravy svého daňového přiznání k dani z příjmů („nejistý daňový postup“), bude pro finanční úřad akceptovatelný. Na základě toho se Interpretační výbor rozhodl vypracovat interpretaci.

Rozsah působnosti

Interpretace se aplikuje při určení zdanitelného příjmu (daňové ztráty), daňových základů, nevyužitých daňových ztrát, nevyužitých daňových odpočtů a daňových sazeb, pokud existuje nejistota související s účtováním o dani z příjmů podle IAS 12 *Daně z příjmů*.

Problematické oblasti a konsenzus

Zda by daňové postupy měly být posuzovány souhrnně
Účetní jednotka rozhodne, zda bude každý nejistý daňový postup posuzovat jednotlivě nebo společně s jedním nebo více dalšími nejistými daňovými postupy na základě toho, který přístup lépe předpovídá řešení dané nejistoty.

Předpoklad pro kontrolu ze strany finančních úřadů

Účetní jednotka předpokládá, že finanční úřad provede kontrolu částek, které je oprávněn kontrolovat, a při provádění těchto kontrol bude mít plnou znalost všech souvisejících informací.

Určení zdanitelného příjmu (daňové ztráty), daňových základů, nevyužitých daňových ztrát, nevyužitých daňových odpočtů a daňových sazeb

Účetní jednotka zváží, zda je pravděpodobné, že příslušný úřad bude akceptovat všechny nejisté daňové postupy (či skupiny daňových postupů), které účetní jednotka použila či hodlá použít ve svých daňových přiznáních.

- Pokud účetní jednotka dojde k závěru, že **je pravděpodobné**, že příslušný daňový postup bude akceptován, zdanitelný zisk (daňovou ztrátu), daňové základy, nevyužitá daňová ztráta, nevyužitá daňová odpočty či daňové sazby musí být účetní jednotkou stanoveny v souladu s daňovým postupem, který je uveden v přiznáních k dani z příjmů.
- Pokud účetní jednotka dojde k závěru, že **není pravděpodobné**, že příslušný daňový postup bude akceptován, účetní jednotka musí pro určení zdanitelného zisku (daňové ztráty), daňového základu, nevyužitá daňová ztráta, nevyužitá daňová odpočty či daňové sazby použít nejpravděpodobnější částku nebo očekávanou hodnotu daňového postupu. Rozhodnutí by mělo vycházet z toho, která z metod nabízí lepší odhady situace pro vyřešení nejistoty.

Dopady změn skutečností a okolností

Účetní jednotka musí znovu posoudit své úsudky a odhady, pokud dojde ke změně skutečností a okolností.

Zveřejnění

Interpretace neobsahuje žádné nové požadavky na zveřejnění. Místo toho zdůrazňuje stávající požadavky na zveřejnění uvedené v IAS 1 a v IAS 12.

Datum účinnosti a přechodná ustanovení

Účetní jednotka aplikuje IFRIC 23 na roční účetní období počínající dnem **1. ledna 2019** či po tomto datu. Dřívější použití je povoleno.

Účetní jednotky mohou aplikovat interpretaci na základě jednoho z následujících přístupů:

- **Plně retrospektivní přístup:** Tento přístup lze aplikovat, pouze pokud tak lze učinit bez nutnosti použití zpětného pohledu. Aplikace nové interpretace se zaúčtuje v souladu s IAS 8, což znamená, že bude nutné přepracovat srovnatelné informace; nebo
- **Modifikovaný retrospektivní přístup:** Na základě tohoto přístupu není požadováno ani povoleno přepracovat srovnatelné informace. Kumulativní dopad prvotní aplikace interpretace IFRIC 23 se vykáže v rámci počátečního vlastního kapitálu k datu prvotní aplikace, tedy na počátku ročního účetního období, v němž účetní jednotka interpretaci poprvé použije.

Zdroj: www.ifrs.org
www.iasplus.com

Jitka Kadlecová
jkadlecova@deloittece.com

Stav schvalování IFRS v Evropské unii

Evropská poradní skupina pro účetní výkaznictví (EFRAG) aktualizovala svou zprávu, v níž je popisován stav schvalování všech IFRS, tj. standardů, interpretací a jejich úprav, naposledy 2. listopadu 2018.

Na schválení Evropské komise k použití v Evropské unii čekají k 28. listopadu následující dokumenty rady IASB:

Standardy

- IFRS 14 *Časové rozlišení při cenové regulaci* (vydáno v lednu 2014) – Evropská komise se rozhodla nezahajovat schvalovací proces tohoto prozatímního standardu a počkat na finální standard
- IFRS 17 *Pojistné smlouvy* (vydáno v květnu 2017)

Úpravy

- Úprava standardu IFRS 3 *Definice podniku* (vydáno v říjnu 2018)
- Úprava standardů IFRS 10 a IAS 28 *Prodej nebo vklad aktiv mezi investorem a jeho přidruženým či společným podnikem* (vydáno v září 2014)
- Úprava standardů IAS 1 a IAS 8 *Definice pojmu významný* (vydáno v říjnu 2018)
- Úprava standardu IAS 19 *Změny plánu, krácení a vypořádání* (vydáno v únoru 2018)
- Úprava standardu IAS 28 *Dlouhodobé podíly v přidružených a společných podnicích* (vydáno v říjnu 2017)
- *Roční zdokonalení IFRS – cyklus 2015 – 2017* (vydáno v prosinci 2017)
- *Úpravy odkazů na Koncepční rámec IFRS* (vydáno v březnu 2018)

[Zpráva o schvalování IFRS v EU](#)

Jitka Kadlecová
jkadlecova@deloittece.com

Pozvánka na podzimní IFRS seminář

Novinky v IFRS 2018

On-line seminář proběhl 16. října 2018.
Jeho záznam naleznete [zde](#).

Nejčastější chyby v účetních závěrkách dle IFRS

Přijďte na podzimní seminář společnosti Deloitte z oblasti Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS). Tentokrát se budeme věnovat chybám, se kterými se při auditu účetních závěrek svých klientů setkáváme nejčastěji a které se ve výkazech často opakují. Pozornost zaměříme i na chybějící zveřejnění informací v přílohách.

Poskytneme vám také přehled standardů a interpretací, které jsou povinně účinné od 1. ledna 2018 nebo později. Podíváme se, jakým způsobem by se měla projevit implementace nových standardů IFRS 9 *Finanční nástroje* a IFRS 15 *Výnosy ze smluv se zákazníky* v účetní závěrce za rok končící 31. 12. 2018.

Ukážeme také možné přístupy k přechodu na standard IFRS 16 *Leasingy*, který je účinný už od 1. 1. 2019.

Rádi zodpovíme vaše dotazy, na které bude dostatek času.

Seminář je určen účetním, ekonomům a finančním manažerům projektů spojených s IFRS, ale také všem, kteří se chtějí o IFRS dozvědět víc.

Celodenní seminář proběhne v Praze a vystoupí na něm odborníci z naší společnosti.

Termín

- Praha: 17. prosince 2018 **NOVÝ TERMÍN!**

Pro více informací a registraci prosím navštivte:
www.akce.deloitte.cz

Jak je třeba zohlednit riziko kybernetických hrozeb při implementaci interních účetních kontrol

V návaznosti na trvalý vzestup kybernetické kriminality vydala Komise pro kontrolu cenných papírů Spojených států (Komise SEC) dne 16. října 2018 investigativní zprávu, ve které společnostem doporučuje zvážit kybernetické hrozby při implementaci interních účetních kontrol.

Zpráva se zaměřuje na interní účetní kontroly u devíti emitentů z různých sektorů, „kteří se stali oběťmi jednoho ze dvou scénářů zahrnujících i podvodné nebo napadené elektronické zprávy od osob vydávajících se za představitele společností nebo prodejce“, jež se běžně označují jako tzv. BEC útoky (business e-mail compromise). Podle zprávy Komise SEC utrpěl každý z devíti emitentů ztráty ve výši minimálně 1 mil. USD, přičemž ztráty u dvou z nich dosáhly dokonce částky 30 milionů USD. Pachatelé celkem připravili těchto devět emitentů o částku dosahující téměř 100 mil. USD, jejíž převážnou část se nikdy nepodařilo získat zpět.

Co jsou BEC útoky?

Jak uvádí zpráva Komise SEC, o BEC útocích hovoříme v případě, kdy útočníci využívají napadnuté nebo podvodné emailové adresy, aby v rámci společností oslovili konkrétní zaměstnance a vyzvali je k provedení zdánlivě legitimních transakcí, změn klíčových platebních dat nebo informací o dodavatelích.

Toto podvodné jednání typicky zahrnuje nabourání se do emailového účtu určité osoby (hacking), který se následně využívá pro odesílání emailových zpráv ostatním osobám v dané společnosti nebo i mimo ni (např. zákazníkům). K tomu často dochází v rámci hostovaných emailových řešení, která nejsou chráněna pomocí MFA ověření (multi-factor authentication), nebo v situacích, kdy jsou hackeři schopni nastavit pravidla pro přeposílání a vymazávání emailových zpráv s cílem monitorovat a odstraňovat komunikace, které by mohly vést k odhalení neoprávněného užívání emailové adresy. Podvodné nebo falešné emailové zprávy jsou zpravidla podobné nebo nesou názvy domény, jež jsou podobné jako u legitimní korespondence.

Revize interních účetních kontrol ze strany Komise SEC

Komise SEC zkoumala, zda společnosti, jež se staly obětí BEC útoků, splňovaly požadavky §3(b)(2)(B)(i) a (iii) zákona o cenných papírech z roku 1934, podle kterého jsou určití emitenti povinni „vyvinout a udržovat systém interních účetních kontrol, jenž bude poskytovat přiměřenou míru

jistoty, že transakce jsou prováděny nebo že přístup k aktivům společnosti je pouze povolen na základě obecného nebo konkrétního oprávnění uděleného vedením“. Zpráva dále zdůrazňuje, že „kybernetické hrozby, kterým jsou aktiva emitentů vystavena, jsou sice relativně nové, avšak očekávání, že emitenti budou mít zavedeny dostatečné interní kontroly, jež budou revidovány a aktualizovány v návaznosti na měnící se okolnosti, nikoliv“.

Kompletní zpráva Komise SEC týkající se vyšetřování je k dispozici [zde](#).

Více informací o BEC útocích naleznete v publikaci [Heads Up](#) (ročník 25, číslo 18) vydané společností Deloitte dne 30. října 2018. Článek se detailně věnuje následujícím tématům:

- Jak dochází k BEC útokům?
- Jak lze BEC útoky identifikovat a vyhnout se jim?
- Jak mohou kontroly pomoci společnostem předcházet tomuto druhu kyberkriminality a odhalovat ji?
- Zaměření Komise SEC na kybernetickou bezpečnost

Oblast kybernetické bezpečnosti se i nadále vyvíjí. K situacím popsaným ve zprávě SEC dochází stále častěji v souvislosti s tím, jak se stále více ekonomických činností odehrává prostřednictvím digitálních technologií a elektronické komunikace. Popsané příklady BEC útoků zdůrazňují, jak je důležité mít zaveden systém interních účetních kontrol pro řešení tohoto typu kybernetických podvodů a udržovat ho. Školení a povědomí týkající se bezpečnosti uživatelů hrají klíčovou roli při implementaci i provozování efektivních kontrol.

Zdroje:

Zpráva o setření podle § 21(a) zákona o cenných papírech z roku 1934 týkající se jistých kybernetických podvodů spáchaných na veřejných obchodních společnostech a souvisejících požadavků na interní účetní kontroly

Heads Up — Zohlednění kybernetických rizik týkajících se implementace interních účetních kontrol

Gabriela Jindříšková
gjindriskova@deloittece.com

Kontakty

V případě jakýchkoliv dotazů ohledně záležitostí uvedených v této publikaci se, prosím, spojte se svou kontaktní osobou z auditního oddělení společnosti Deloitte, s odbornou skupinou Deloitte na adrese CZ_TechnicalDesk@deloittece.com nebo s jedním z následujících odborníků:

České účetnictví

Jarmila Rázková

jrazkova@deloittece.com

IFRS a US GAAP

Martin Tesař

mtesar@deloittece.com

Soňa Plachá

splacha@deloittece.com

Gabriela Jindřišková

gjindriskova@deloittece.com

Deloitte Audit s. r. o.

Nile House, Karolinská 654/2,

186 00 Praha 8 - Karlín,

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Transparentní prodej firmy

V posledních několika letech jsme svědky téměř zlatých časů pro vlastníky firem, kteří uvažují o jejich prodeji. Ekonomika i podniky prožívají konjunkturu, úrokové sazby jsou stále nízké, signály jejich brzkého zvyšování motivaci investorů kupovat právě nyní podíly v úspěšných firmách ještě zvyšují, a investoři se zájmem o koupi si tak u těch úspěšnějších doslova podávají dveře.

Silná konkurence mezi zájemci o koupi firem vytváří tlak nejen na finanční a další parametry jejich nabídky, ale i na rychlost uzavření a vypořádání celé transakce. Někteří investoři jsou tak nyní ochotni akceptovat daleko vyšší míru rizika například i zkrácením či zúžením, někdy i úplným vypuštěním, procesu prověření stavu dané firmy, tzv. due diligence, v zájmu urychlení celého obchodu. To může představovat výhodu pro prodávajícího, často však jen zdánlivou. Nedostatečná prověrka předmětu koupě zájemcem o koupi před uzavřením transakce je pak totiž v budoucnu často zdrojem sporů mezi původním vlastníkem firmy a novým investorem.

Už i základní právní rámec nejběžnější kupní smlouvy požaduje od prodávajícího upozornit kupujícího na vady předmětu koupě. V prostředí fúzí a akvizic podniků je tato povinnost už dlouhá desetiletí chápána podstatně širěji prostřednictvím vžitě konceptu ujištění prodávajícího ohledně stavu nejen samotné kapitálové účasti, která je předmětem prodeje (podílů či akcií), ale i dané firmy ve všech možných ohledech její činnosti. Odpovědnosti za určité vady oproti

stavu firmy deklarovanému při jejím prodeji se pak prodávající může zprostit právě jen, pokud na tyto vady kupujícího upozornil, nebo mu umožnil se s nimi seznámit, například poskytnutím co nejpodrobnějších podkladů pro due diligence kupujícího.

Riskantní postup investorů při akvizici firmy bez obvyklého due diligence se tak v důsledku může obrátit proti původnímu podnikateli, kterému neumožnil odkrýt kupujícímu případné kostlivce ve skříni. Vyplyvající spory pak zatěžují obě strany významnými náklady, kterým bylo možno předejít. Prodávající však může v transakčním procesu převzít aktivnější roli a kupujícímu prověrku firmy zajistit sám jako tzv. Vendor's due diligence. Může si nechat stav firmy zmapovat s pomocí příslušných odborníků a výsledná zjištění, která představují potenciální újmu pro kupujícího, s ním řešit transparentně už v rámci transakčních jednání a dosáhnout tak jasného rozdělení rizik mezi stranami. Každý investor sice může na transakční rizika reagovat snížením kupní ceny, teprve tím však dá prodávajícímu nabídku, která je na trhu skutečně srovnatelná s jinými. Pokud na ni prodávající přistoupí, má navíc významně vyšší jistotu, že mu výnos z prodeje firmy i v budoucnu zůstane, a to patří při prodeji firem mezi to nejpodstatnější.

(Vyšlo jako komentář v rubrice Leaders Voice, HN 29. 10. 2018)

Petr Suchý
Partner Deloitte Legal
psuchy@deloittece.com

Nejdříve pochopit a až pak regulovat

Právní předpisy někdy nahání hrůzu. Vytvářejí apriorní averzi a vytvářejí enormní náklady na dodržování. Pravidla bývají duplicitní nebo dokonce protichůdná. Jsou oblasti, kde se veřejná regulace vymkla kontrole, kde dostupné kapacity firem nebo současné technologie ani reálně neumožňují dodržení všech předepsaných norem. Regulace také nebývají adekvátní rizikům, před nimiž mají chránit. A jiná, zásadnější rizika neřeší.

S tím vším máme rozsáhlou zkušenost. Britský Locomotive Act z roku 1861 požadoval, aby „lokomotivy“ (mechanicky poháněné stroje) byly doprovázeny dvěma osobami a nepřekročily 10 mil za hodinu. Regulace pak ještě přitvrdila, když Red Fleg Act z roku 1865 navíc požadoval třetí osobu s červenou vlajkou varující aspoň 60 yardů před blížícím se vozem (a snížil maximální rychlost na 4 míle za hodinu). Zákon byl zrušen o tři roky později.

Podobných epizod bychom v naší historii regulací našli hodně. Znamenají, že tehdy stát neměl nový byznys regulovat? Ne,

měl, ale měl předtím lépe pochopit technologii, která nastupovala. Tu chybu často opakujeme i dnes, s tím rozdílem, že se nástup nových technologií neporovnatelně zrychlil a o to více se rozevírají nůžky mezi potřebou regulace a jejím reálným stavem.

Tradiční způsob regulace se přežívá a veřejná správa – my všichni – stojíme na prahu revoluce v regulaci. Musíme společně najít nové, rychlejší a bezpečnější formy regulace podnikání, které nebudou inovace brzdit a které budou efektivně regulovat nová rizika a internalizovat nové externality.

Na začátek je třeba provést inventuru stávající regulace. Naštěstí na to už máme nástroje. Deloitte provedl datovou a textovou analýzu US Kodexu federálních nařízení 2017 – z 217 000 paragrafů identifikoval 18 000 paragrafů s obdobnými pasážemi. Podobná cvičení nám umožňují efektivní eliminaci duplicit a konfliktů v právním řádu. Právní řád je také možné zpřehlednit paralelním převáděním

do regulatorních šablon, jak se o to v Česku pokusila Hospodářská komora s Právním elektronickým systémem.

Inventura stávajících předpisů ale nebude stačit. Potřebujeme začít používat nástroje adaptivní regulace, s použitím nových technologií a poznatků psychologie a sociologie, prediktivní analytiku a crowdsourcing k identifikaci pravděpodobného porušování předpisů nebo k pochopení potřeby pro změnu regulace, a chatboty k vysvětlování právních povinností uživatelům, čímž dojde k ušetření omezené kapacity úředníků na náročnější činnosti. Je třeba rychleji zapracovávat zkušenosti s regulacemi. Potřebujeme využívat regulatorní laboratoře a inkubátory, kde se v kontrolovaném prostředí testují nové výrobky, služby a business modely bez dodržování

veškeré současné regulace či s použitím regulace nové.

Potřebujeme, aby inovace, které úředníkům přidělávají práci, úředníci začali používat k zefektivnění veřejné správy. Regulator může fungovat lépe a přitom podporovat inovaci, a to při zajištění ochrany ústavních práv a svobod.

Těším se na debatu kolem desátého ročníku Zákona roku příští rok. A na revoluci regulací, do které právě vstupujeme.

(Vyšlo jako komentář v rubrice Leader's Voice, HN 5. 11. 2018)

Tomáš Babáček
Partner Deloitte Legal
tbabacek@deloittece.com

Kontakty

Máte-li zájem o další informace ohledně služeb poskytovaných společnostmi Deloitte v České-republice, obraťte se prosím na odborníky z právního oddělení:

Deloitte Legal s.r.o.
Nile House Karolinská 654/2
186 00 Praha 8 - Karlín
Česká republika

Tel.: +420 246 042 100
www.deloittelegal.cz
[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Deloitte.

Deloitte označuje jednu či více společností Deloitte Touche Tohmatsu Limited, britské privátní společnosti s ručením omezeným zárukou („DTTL“), síť jejich členských firem a jejich spřízněných subjektů. Společnost DTTL a každá z jejich členských firem představuje samostatný a nezávislý právní subjekt. Společnost DTTL (rovněž označovaná jako „Deloitte Global“) služby klientům neposkytuje. Více informací o naší globální síti členských firem je uvedeno na adrese www.deloitte.com/cz/onas.

Společnost Deloitte poskytuje služby v oblasti auditu, poradenství, právního a finančního poradenství, poradenství v oblasti rizik a daní a související služby klientům v celé řadě odvětví veřejného a soukromého sektoru. Díky globálně propojené síti členských firem ve více než 150 zemích a teritoriích má společnost Deloitte světové možnosti a poznatky a poskytuje svým klientům, mezi něž patří čtyři z pěti společností figurujících v žebříčku Fortune Global 500®, vysoce kvalitní služby v oblastech, ve kterých klienti řeší své nejkompexnější podnikatelské výzvy. Chcete-li se dozvědět více o způsobu, jakým zhruba 245 000 odborníků dělá to, co má pro klienty smysl, kontaktujte nás prostřednictvím sociálních sítí Facebook, LinkedIn či Twitter.

Společnost Deloitte ve střední Evropě je regionální organizací subjektů sdružených ve společnosti Deloitte Central Europe Holdings Limited, která je členskou firmou sdružení Deloitte Touche Tohmatsu Limited ve střední Evropě. Odborné služby poskytují dceřiné a přidružené podniky společnosti Deloitte Central Europe Holdings Limited, které jsou samostatnými a nezávislými právními subjekty. Dceřiné a přidružené podniky společnosti Deloitte Central Europe Holdings Limited patří ve středoevropském regionu k předním firmám poskytujícím služby prostřednictvím více než 6 000 zaměstnanců ze 44 pracovišť v 18 zemích.